

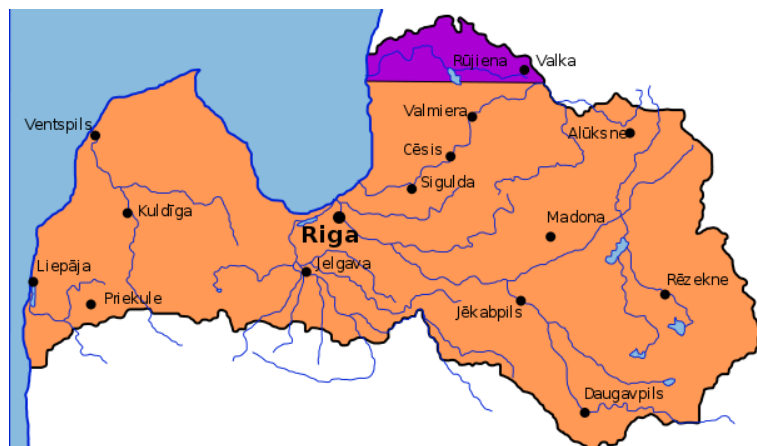
pris: 25 kr.

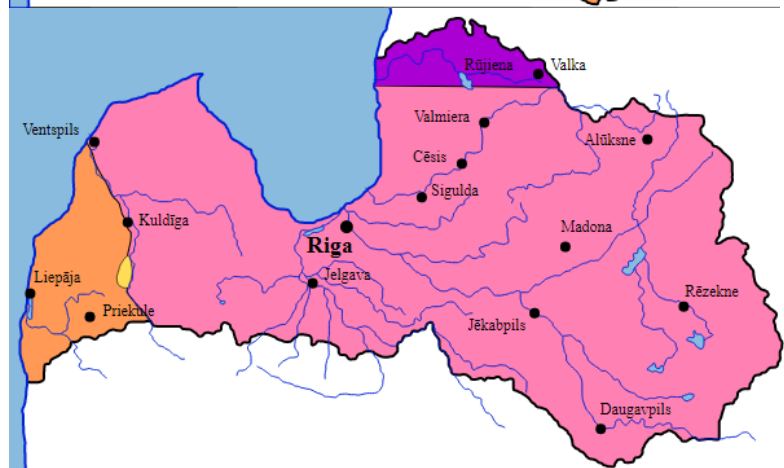
Foreningen Danmark-Letland

nr. 1 marts 2018 26. årgang

ISSN 1901-5720

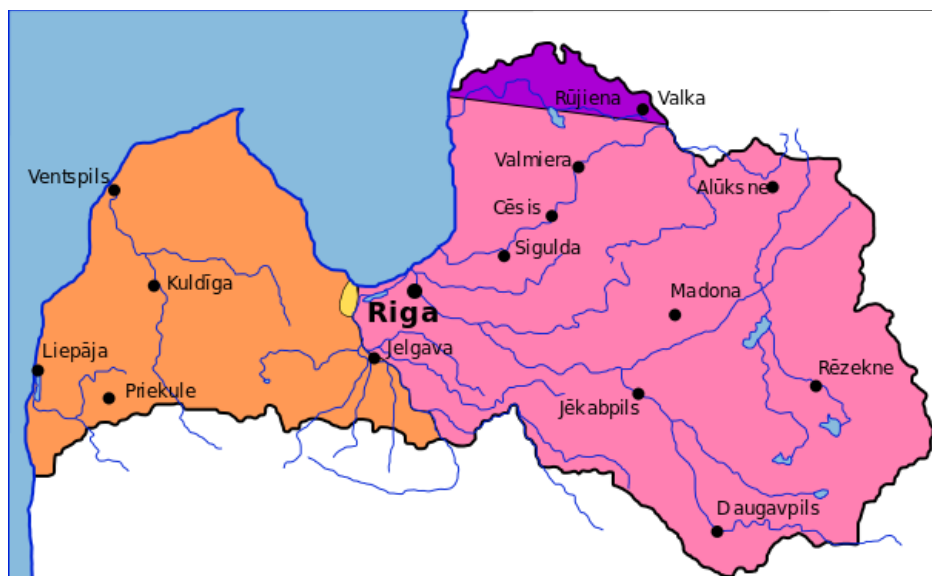

November 1918: Efter Første Verdenskrig var det meste af Letland besat af tyske tropper (orange)

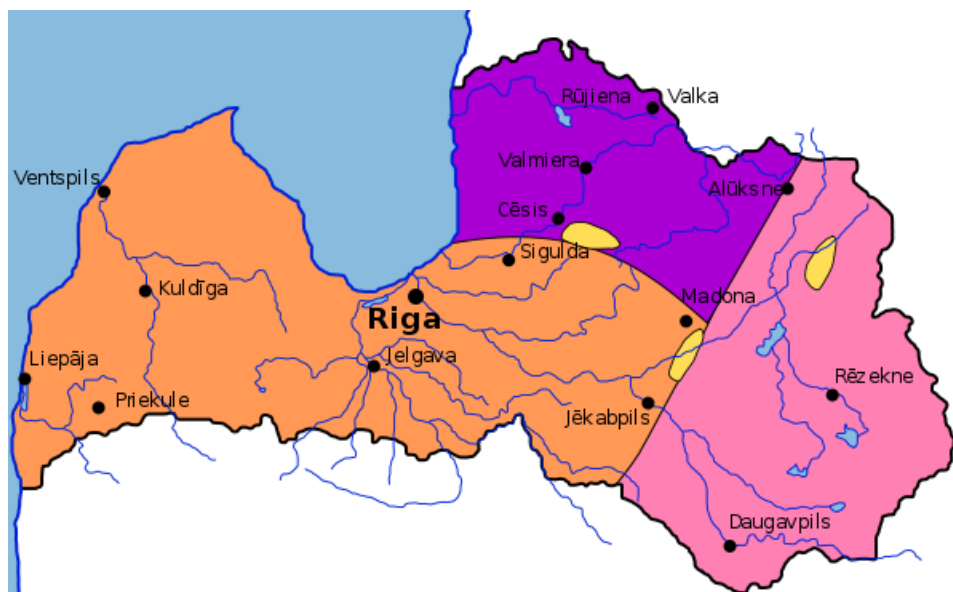

6. Marts 1919: Efter at Sovjet angreb kom det meste af Letland under kontrol af Bolsjevikkerne (lilla)

100 året for den lettiske nations fødsel

16. april 1919: I march foretog de forenede tyske og lettiske styrker (orange og gul) et modangreb og erobrede det meste af kysten

22. juni 1919: Den 3. estiske division (purpur) angriber de tyske tropper ved Cēsis i starten af juni og vinder slaget den 23. juni

Indhold

100 året for Letlands uafhængighed	4
Indkaldelse til ordinær generalforsamling	16
Rite Nyt	18
Floden Venta	26
Museet i Talsi - artikelsamlinger om Talsis historie	28
Ændringer for NGO'er i Letland	34
Nyheder fra Latvian Institute	41
Temaaften i foreningen	46
Bestyrelsen	48
Foreningen....	49
Nyttige adresser	50
KALENDER for 2018	51

Glemte du at give os en julegave?

Så ville det være dejligt med en påskegave?

F.eks. kontingent indbetaling for 2018? se side 49.

Forsiden er lidt utraditionel denne gang. Det skyldes at letterne fejrer hundrede året for deres fødsel som nation. Men som de fleste ved, var det ikke just en rolig tid der fulgte efter 1918.

Den første artikel af Kjell Myhre-Jensen fra vores norske søsterforening beskriver de meget udviklede politiske forhold i de første to år af Letlands eksistens. Det kan være meget svært at følge alle de forskellige slag og alliancer så derfor har vi på forsiden og side 2 samt næstsidste side ved kalenderen anbragt nogle kort der gerne skulle hjælpe med at forstå hvad der foregår. Fortvivl ikke hvis det er svært at få alle detaljer på plads. Artiklen er også værdifuld til at få et overordnet indtryk af alle de kaotiske forhold i den første tid af Letlands historie selv om man ikke helt har check på detaljerne.

Godt nytår ønsker vi alle Foreningens medlemmer!

Deadline for næste nummer er 1. juni. 2018

100 året for Letlands uafhængighed

I anledning af 100 året for Letlands uafhængighed, har vi fra Fra Kulturlaget Norge-Latvia, modtaget en artikel om, hvordan Letland blev uafhængig i 1918 og hvorledes denne uafhængighed blev konsolideret frem til 1921.

Kirsten Gjaldbæk fortæller at, "Kulturlaget Norge-Latvia" er den norske venskabsforening med Letland. Som navnet antyder er det en forening, der lægger vægt på kulturudveksling. Man har musikalske arrangementer, historiske og litterære aftener, hvor bl.a. forfattere bliver præsenteret. Sammenkomster og arrangementer er koncentreret i Oslo-området. Så det kan bedømmes ud fra formandens beretninger, er der flere oversættelser til norsk af lettiske bogudgivelser, end vi ser det i Danmark. Foreningen har haft nogle økonomiske/sociale projekter i Letland, men prioriterer kulturarbejdet om Letland i Norge.

Latvia uafhængig stat 18. november 1918

Etter første verdenskrig ble Latvia en uafhængig stat. Uafhængighet ble erklært 18. november 1918; en uke etter at våpenhvilen som gjorde slutt på krigen, ble inngått 11. november 1918. Latvia bestod av områdene Kurland, Zemgale, Vidzeme (Riga inkludert) og Latgale. Et land i hovedsak basert på et ensartet folk og språk. I februar 1920 inngås det en våpenhvileavtale mellom SovjetRussland og Latvia og fredsavtale ble inngått i Riga 11. august 1920. Latvia valgte 17-18 april 1920 en bredt sammensatt forsamling (150 medlemmer) som skulle utarbeide et forslag til grunnlov (Satversme) for Latvia. Forsamlingen avga sitt forslag den 15. februar 1922. I tråd med dette forslaget ble den første nasjonalforsamling (1. Saeima) med 100 medlemmer valgt 7-8 oktober 1922, og den nye grunnloven trådte i kraft 7. november 1922. Den 6. oktober 2018 skal Latvia velge sin 13. Saeima.

I likhet med en rekke land anerkjente Norge formelt Latvia som selvstendig stat i 1921 (4. februar).

Utviklingen i Russland

Russland er en relativt nykommer i Latvias historie. Land-områdene som i dag utgjør Latvia, var lenge styrt av Polen-Litauen, Sverige samt av Hertugdømmet Kurland (områdene Kurland og Zemgale). I 1721 ble de deler som Sverige styrte avgitt til Russland og den siste delen av dagens Latvia (Kurland og Zemgale) kom under russisk herredømme i 1795. Men den administrative styring av de latviske områder ble gjort av balt-tyskerne og tysk var det administrative språk helt frem til 1875.

Levevilkårene for vanlige russere var usle. Bedre ble det ikke under tsar Nikolay II under årene 1894-1917. Internasjonale strømninger kom også til Russland og i 1905 gjorde arbeiderne revolusjon mot makthaverne, særlige var arbeiderne i Riga og St.Petersburg aktive. Protestene ble brutalt slått ned. Tsaren forsøkte å roe gemyttene ved å innføre en rådgivende forsamling, Duma i 1906, samt gjøre visse økonomiske forbedringer for folket. Men Tsaren var ikke interessert i deling av makten.

Første verdenskrig utbryter i august 1914. Russland blir angrepet av Tyskland og Østerrike-Ungarn. Krigen går forholdsvis bra for Russland til å begynne med. Men så røyner det på. Det blir mangel på det meste, gode soldater, utrustning, mat. Soldatene lider i felten. I denne tiden, i 1915, blir forøvrig avdelingene med latviske skyttere etablert og ialt blir 40.000 rekruttert. De er en del av den russiske arme i årene 1915-17. Og de blir kjent for sin heroiske innsats, bl.a. ved juleslaget 1916 (23-29 desember ved Jelgava) som er blitt en del av den latviske folkløse og nasjonsbygging.

Krigen begynner å gå dårlig for Russland. Revolusjonen i februar 1917 har til formål å bli kvitt tsaren og styrke krigføringen mot Tyskland. Tsaren abdiserer. Revolusjonen ser også positivt på nasjonenes muligheter for selvbestemmelse. Alexander Kerenskij som er leder for Russlands provisoriske regjering gjør sommeren 1917 en siste offensiv mot Tyskland. Men for sent. Soldater deserterer og det er stor nød i befolk-

ningen. Det ulmer i Russland. Den provisoriske regjering erklærer i september Russland som republikk.

Oktober revolusjonen i 1917 brakte Lenin til makten. Folket skulle nå organisere seg i forskjellige råd som arbeiderråd, soldatråd (råd=sovjett). Lenin ønsket å få en rask slutt på krigen og ville ha en fredsavtale med Tyskland. Diskusjoner om dette begynte i byen Brest-Litovsk i desember 1917. Lenin ønsket bl.a. frihet for undertrykte folkeslag, selvbestemmel-sesrett eller «demokratisk fred» for nasjonene. Våpenhvile ble undertegnet 9. februar 1918 og skulle vare frem til 18. februar. Trotski brøt imidlertid forhandlingene, og Tyskland gjen-optok krigshandlingene mot Russland og besatte de russiske østersjøprovinsene Livland og Estland. Allerede 19. februar meddelte Lenin at Russland var villig til fred på Tysklands vilkår. Fredsavtalen ble undertegnet 3. mars 1918 i Brest-Litovsk. Hovedvilkårene var at Tyskland skulle trekke tilbake sine tropper fra besatte områder, unntatt Livland og Estland samt Litauen og Kurland. Polen og Finland skulle få sin selvstendighet. Etter Tysklands militære nederlag på vestfronten (Frankrike, England og USA) og våpenhvilen den 11. november 1918, ble freden i Brest-Litovsk erklært ugyldig.

Samtidig med disse fredsforhandlingene mellom Russland og Tyskland utbrøt det borgerkrig mellom de «hvite» (Russlands provisoriske regjering) og de «røde» (Lenins regjering). Det var en blodig krig som varte frem til 1921. Latviske skyttere ble i 1918-20 de viktigste enheter i den «Røde» armé som ble bygget opp av Trotski. Armeens første kommandant var latvieren Jukums Vacietis. Etter at våpnene stilnet, ble Sovjet-Unionen opprettet 30. desember 1922.

Veien frem til Latvias uavhengighet

Revolusjonen i februar 1917 ga håp for en rekke nasjoner i Russland. Selvbestemmelse syntes å være innen rekkevidde. Men denne selvbestemmelse syntes klart å være begrenset til en selvbestemmende nasjon i det Russiske rike. På flere steder i regioner som idag utgjør Latvia, møttes folk for å drøfte mulighetene for selvbestemmelse. Kur land (inkludert Zemga-

le) var en egen administrativ enhet i Russland. Vidzeme som var en del av den administrative region Livonia, ble i slutten av mars en egen enhet i Russland. Den nordlige del av Livonia ble inkludert i den administrative enhet Estland. Latviere som bodde i øst, i Latgale, hørte imidlertid til den administrative enhet Vitebsk som var russisk dominert. For disse latviere var det viktig å få en tilhørighet med de øvrige latviere.

Latgales midlertidige landråd møttes i Rezekne 27. april 1917. Det var ialt 232 delegater på kongressen og 118 gjester. Kongressen ble skjellsettende for den videre utvikling i Latvia. Den vedtok uttalelsen at latviere i Latgale, Kurland og Vidzeme er en latvisk nasjon med et felles språk. Dessuten ble uttalt at latviere må ha selvbestemmelsesrett. Russlands midlertidige regjering (hvite) godtok ikke noen adskillelse av Latgale fra Vitebskregionen eller at Latgale skulle bli en egenvalkrets.

Kurlands midlertidige landråd møttes 27. april 1917 i Tartu som et representativt organ for Kurland administrative enhet. Kurland var under tysk militær okkupasjon siden sommeren 1915, og derfor møtte Landrådet i Tartu. Etter en tysk offensiv ble Landrådet flyttet til Kazan, Russland i oktober 1917. Lederen for Landrådet var Janis Čakste, den senere president for Latvia. Landrådet sluttet opp under ideen om en forent latvisk stat.

Vidzemes midlertidig landråd møttes i Valmiera 13. mars 1917. Deltakere var latviere bosatt i Livonia. Den 30. mars ble Vidzeme en egen administrativ enhet i Russland. Landrådet støttet ideene om Latvia som land og med selvbestemmelse. I Riga var makten kontrollert av det venstreradikale Arbeideråd og for å kunne omgå det liberale Landråd, arrangerte bolsjevikene i april en kongress som resulterte i dannelsen av Jordløse bønders råd. Etter forhandlinger ble dette rådet og Landrådet slått sammen i slutten av april, men nå under økende bolsjeviksk innflytelse. I slutten av juli holder Landrådet en kongress i Riga som kunngjorde at «Latvias nasjon i likhet med alle andre nasjoner, har rett til å gjen-

nomføre selvbestemmelse».

Iskolat (denne russiske forkortelse står for Komiteen av Rådet for arbeidere, soldater og jordløse bønder) regnes som etablert på denne kongressen i Riga i juli og ble gjennom høsten økende venstredominert. Partiet «Bøndenes union» forlot organet i oktober. Ideen til Iskolat var å styre den delen av Latvia som ikke var besatt av tyskerne. Når tyskerne okkuperte Riga 3. september 1917 flyttet Iskolat først til Cesis og senere til Valka hvor den tok makt over Valka regionen og oppløste de organer som var etablert av Russlands midlertidige regjering (hvite). Det ble holdt nytt valg til Iskolat 17. desember 1917. Etter at tyske styrker okkuperte Latvia i februar 1918, flyktet Iskolat til Moskva og ble oppløst i mars 1918.

I sovjetiske historiekretser er det hevdet at Iskolat var den første regjering (sovjet) i et uavhengig Latvia mellom 17 desember 1917 og februar 1918. Dette er imøtegått av latviske historikere som fremholder at selvstyre eller uavhengighet for Iskolat republikk aldri var målet for latviske bolsjevikere.

Russlands midlertidige regjering (hvit) godkjente Landrådene i Kurland og Vidzeme 5. juli 1917, men som nevnt ovenfor, ble Latgale ikke godkjent som egen valgkrets.

Oktoberrevolusjonen 1917 endret alle forutsetninger for den videre utvikling. Lenin ønsket fred med Tyskland og Østerrike-Ungarn. En våpenhvileavtale ble drøftet med disse landene i BrestLitovsk i desember 1917. Dette påvirket også utviklingen i Latvia.

I Latgale hadde bolsjevikene organisert en kongress 3-4 desember. Den 14. desember 1917 besluttet Russlands bolsjevikregjering (Lenin) at Daugavpils-, Ludza- og Rezekne-regioner skulle avskilles fra Vitebsk administrative enhet og bli forent med Vidzeme som da var under kontroll av det bolsjevikiske Iskolat. Dermed var de administrative forutsetninger klare for å få et forent Latvia innen for stort sett de grenser som eksisterer i dag for Latvia.

Latvias midlertidige Nasjonalråd ble etablert 17. november 1917 i Valka, samme sted hvor bolsjevikske Iskolat regjerte. Deltakere på dette møte kom fra Sentralkomiteen for støtte til latviske flyktninger (om lag 800 000 hadde flyktet østover pga tysk krigføring), politiske partier og de tre områder Vidzeme, Kurland og Latgale.

De første samtaler om et slikt Nasjonalråd ble ført i Petrograd (St. Petersburg) i midten av oktober 1917. Samme sted ble det i januar 1918 holdt et møte i Nasjonalrådet hvor Zigfrids Anna Meierovics (senere utenriksminister i Latvia) makte til forsiktighet med å erklære uavhengighet. For å kunne gjøre det må «vi ha land, folk og makt samt institusjoner og administrative organer». Nasjonalrådet hadde ingenting av dette.

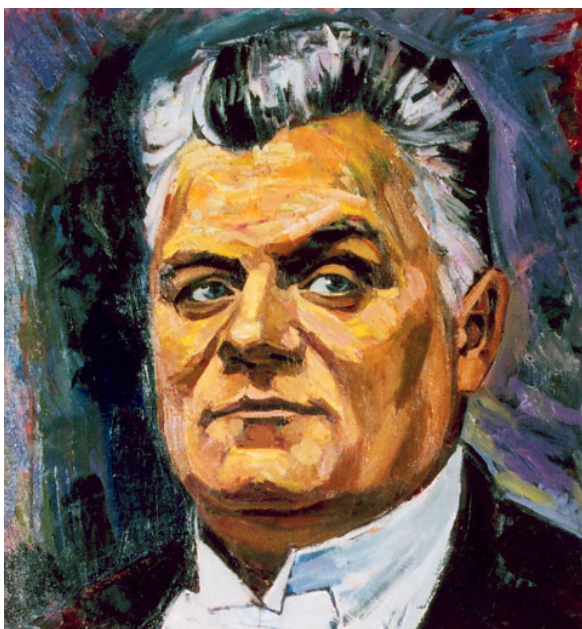
Påfølgende møte fant sted 26.-28. juni 1918, og Nasjonalrådet kalte seg allerede *”den eneste legitime representant for Latvia”*. Det gikk inn for minimum samarbeid med Tyskland, men at det burde være stor og aktiv kontakt med de vestlige land. Den som særlig holdt kontakt med de vestlige land, var Meierovics. Den 23. oktober 1918 og gjentatt den 11. november, anerkjente Storbritannia ved sin utenriksminister Arthur Balfour i et møte med Meierovics de facto Latvias uavhengighet og Nasjonalrådet som dens regjering.

Til tross for denne de facto anerkjennelse, nektet Tyskland å godta dette. Tyskland foretrakk å samarbeide med den sosialdemokratiske dominerte Demokratiske blokk. Dette var ingen formell organisasjon, men et nettverk av politikere dannet 23. september 1917 i Riga som overfor de tyske okkupanter hadde felles mål: Åpning av skoler i Riga og pressefrihet. For å løse opp denne situasjonen, ble Nasjonalrådet og Demokratisk blokk forent i et nytt organ *Tautas padome* (Folkets råd). Dette skjedde den 17. november. Den 18. november 1918 i Nasjonalteatret i Riga erklærte Gustav Zemgals Latvia som uavhengig stat, nasjonalsangen ble sunget og Karlis Ulmanis fremla planer og oppgaver for det nye landet.

Latvias uavhengighetskriger

Den første oppgave som den latviske regjering med Karlis

Ulmanis som statsminister sto overfor, var rett og slett å bli «herre i eget hus». Det var en formidabel oppgave. Den 3. mars 1918 ble det i Brest-Litovsk inngått fredsavtale mellom Russland og Tyskland. Tyskland skulle bl.a. få Kurland (inkludert Zemgale og Vidzeme), mens Latgale lå i det område som Tyskland skulle trekke tilbake sine tropper fra. Som følge av

Karlis Ulmanis

fredsavtalen ble det i mars opprettet Hertugdømmet Kurland og i april 1918 Hertugdømmet Baltisk stat bestående av Livland, Estland, Riga og Ösel. Disse erklærte seg i personalunion med Preussen og godkjent av keiser Wilhelm II 22. september 1918. Våpenhvilen på vestfronten 11. november 1918 gjorde Brest-Litovsk avtalen ugyldig. Dermed ble det heller ikke noe mer med hertugdømmene. Vestmaktene insisterte på at tyske tropper skulle bli for å hindre at regionen ble okkupert av russiske hærstyrker (røde).

Den 1. desember 1918 ble Latvia og Riga invadert av russiske styrker (røde). Ryggraden i disse styrkene var de latviske skyttere. Denne invasjonen tvang Ulmanis-regjeringen å samarbeide med tyskerne. Tyske tropper, freikorps og balt tyskere, sammen med de få latviske tropper Ulmanis disponerte, forsøkte å bremse den russiske fremrykking, men lyktes ikke. Ulmanis regjering måtte flykte til Liepaja hvor det i slutten av februar 1919 var et lite område som ble holdt

av latviske og tyske styrker. Dette var på sett og vis også en form for borgerkrig, med latviere på begge sider. Her er det på sin plass med noen forklarende ord om freikorps. Prøyssen rekrutterte det førstefreikorps på midten av 17 hundretallet. Det er vanligvis frivillige som slutter seg sammen i militæraktive avdelinger. Kampkvalitet hos freikorps er betydelig lavere enn hos militære enheter. Freikorps ble mye brukt i Tyskland og i Baltikum for å imøtegå bolsjevikene.

Latviske sosialistiske rådsrepublikk (17. desember 1918-13. januar 1929).

I kjølvannet av den russiske fremrykking, ble den Latviske sosialistiske rådsrepublikk proklamert i Riga 17. desember 1918 og anerkjent av Russland (Lenin) den 22. desember. Regjeringssjef ble Peteris Stucka, en latvisk bolsjeviksk ideolog. Riga var hovedstaden for denne republikken frem til 22. mai 1919 hvor Riga ble tatt tilbake av Ulmanis (og tyskere), deretter måtte rådsrepublikken trekke seg tilbake til Latgale inntil det avgjørende slag om Daugavpils 3.-5. januar 1920. Rådsrepublikken ble oppløst 13. januar 1920. Stucka ble senere første president for Høyesterett i Sovjetunionen. Han døde naturlig 1932 i Moskva.

Denne regjeringen var i begynnelsen populær hos folket. Regjeringen gjenopptok den radikale retningen av det mislykkede Iskolat (oppløst i mars 1918). Regimet resulterte i en bølge av terror i byer og på landet. Sympatien for bolsjevikene forsvant under vinteren 1918/19 og våren 1919.

Pro-tysk regjering i Latvia (16. april 1919-juni 1919)

Nye tyske frivillige ble rekruttert i Tyskland mot løfte om land og å kjempe mot bolsjevismen. Disse sammen med balt tyskere og rester av ordinære tyske styrker samt latviske enheter, begynte i mars å vinne tilbake land fra de russiske okkupanter. Imidlertid begynte tyskerne å irritere seg over Ulmanis positive holdning til vest-landene og forsøkte med et kupp 16. april 1919 i Liepāja. Ulmanis-regjeringen måtte ta tilflukt på dampbåten «Saratow» under britisk beskyttel-

se. Tyskerne innsatte Andrievs Niedra som statssjef for en pro-tysk regjering. Niedra var forfatter og luthersk prest. Han endte som pastor i Øst-Prøysen. Han døde 1942 i Riga.

Tysk-latviske kamper

Latviske og tyske styrker (freikorps og balt tyskere) gjenerobrer Riga den 22. mai 1919. Freikorpset begynner terror mot enhver mistenkt sovjetisk sympatisør. En latvisk brigade etablert i Estland og lojal til Ulmanis, angrep sovjetrusserne fra nord. Så i midten av juni var den Latviske sosialistiske rådsrepublikk begrenset til Latgale.

Etter erobringen av Riga begynte de tyske styrker å marsjere mot Cesis. Det syntes klart at tyskerne selv ønsket å ha herredømmet over Latvia. Tyskerne angrep Cesis 19. juni, men de ble møtt av sterke estiske enheter og av latviske styrker. I disse kampene deltok frivillige fra Finland, Estland og Danmark på latvisk/estisk side. Den 23. juni begynte tyskerne retretten mot Riga.

Vestmaktene forlangte 3. juli at Tyskland skulle trekke ut alle sine styrker og at våpenhvile mellom Estland og Latvia på den ene side og Freikorpset og balt-tysk nasjonal garde på den andre, skulle iverksettes. Likeledes skulle regjeringen Ulmanis innsettes igjen. Regjeringen kom til Riga 8. juli 1919. Den balt-tyske nasjonal garde ble en del av den latviske hær.

Bermondts og Latvia

Det tyske freikorpset ble ikke trukket tilbake til Tyskland. I stedet ble det omgruppert og gitt til Vest-Russlands frivillige arme som kjempet for den «hvite» siden i den russiske borgerkrig. Lederen for denne armeen var general Pavel Bermondts-Avalov og var fra Georgien. Denne armeen angrep Riga 8. oktober 1919. Ideen var å danne en «Vest sentral regjering» i Riga. Den 3. november startet den latviske hær et motangrep med støtte av estiske bevæpnede tog og britisk artilleri fra skip. Riga ble gjeninntatt den 11. november og den 22. november 1919 var de russisk/tyske styrker overvunnet i Litauen, nær Radviliskis. Denne dagen, 11. november 1919, kalles for Lacplesas og er minnesdagen for de døde i krig. Ber-

Pavel Bermond-Avalon fra Georgien

desember blitt overført til Latvia som leder for de tyske tropper. Goltz døde i Tyskland i 1946.

Frigjøring av Latgale (3. -13. januar 1920)

Det som nå gjensto for Ulmanis regjering var å frigjøre Latgale. Her regjerte fortsatt Stucka med sin Latviske sosialistiske rådsrepublikk, støttet av «røde» russiske tropper inklusive latviske skyttere. I slaget om Daugavpils den 3.- 5. januar 1920 ble rådsrepublikkens tropper nedkjempet av kombinerte latviske og polske tropper. Rådsrepublikken opphørte 13. januar. Våpenhvile med Sovjet-Russland ble undertegnet i februar 1920. Dermed var nå alle områder med latvisk befolkning blitt forent under Ulmanis regjering. Ulmanis selv døde i sovjetisk fengsel i 1942.

En ny stat, Latvia, var nå skapt.

mondts døde i New York i 1974.

En annen av aktørene i kampene ved Cesis og i Bermondts-kampanjen var general greve Rüdiger von der Goltz. Han ble overført fra Tyskland til Finland i mars 1918 sammen med ca 12 000 tropper. Sammen med finske tropper ble de «røde» bekjempet. Tyske tropper ble i Finland frem til

desember 1918. Etter

våpenhvileavtalen 11.

november 1918 ba vest-

maktene Tyskland om at

tyske tropper måtte forbli

i Baltikum for å være en

motvekt mot de russiske

(røde) tropper. Goltz var i

desember blitt overført til

Sluttord

Befolkningen i Latvia falt fra 2,6 millioner i 1914 til 1,6 millioner i 1920. Mange hadde flyktet østover fra Kurland og Riga som hadde sett sin befolkning synke fra 520 000 til 225 000 mennesker. I 1935 hadde folketallet i Latvia vokset til rett i underkant av 2 millioner, hvorav ca 75% var latviere, 12% russere, 5% jøder og 4% tyskere. De resterende 4 eller 5% bestod av polakker, litauere og estere.

Uavhengighetskrigene 1918-1920 resulterte i om lag 3000 døde soldater og offiserer. Det største tapet skjedde under kampene mot Bermondts styrker. Det nest største tapet var ved befrielsen av Latgale.

Alle problemer var ikke løst i og med fredsavtalen med Sovjet-Russland. Det gjensto å løse enkelte grensetvister mellom Latvia og Litauen samt mellom Latvia og Estland. Etter internasjonal megling (amerikansk) avga Latvia Palanga og noen områder deromkring til Litauen, mens Latvia fikk områder ved Bauska. Områdene i kvadratkilometer var jevnstore. Tvi-
sten med Estland ble også i hovedsak løst ved internasjonal megling (britisk). Estland fikk Valka og noen områder deromkring, mens Latvia fikk Ainazi. Derimot ble det ikke funnet noen løsning for øya Ruhnu i Rigabukta. Men ved inngåelsen av en militærallianse med Estland 1. november 1923, ble det enighet om at Ruhnu som hadde svensk talende befolkning, skulle høre til Estland.

*Kjell Myhre-Jensen
kjellmyhrejensen@gmail.com*

Fødselsdag

Lørdag den 22. januar var Foreningen Danmark Letland inviteret med til Hasse Ferrolts fødselsdagsreception i anledning af han blev 70 år.

Receptionen blev afholdt i Herlev hos et Wincompagni "Copenhagen Wine Trade". Her kunne man få lov til at smage på udvalgte vine og spise pindemadder. Der var også et fint kinesisk musikindslag.

Vores forening kender Hasse, fordi han fotograferer og tager mange gode billeder ved forskellige officielle lejligheder og i den forbindelse får vi lov at publicere billederne i vores blad. Der var en masse gæster, omkring 150, og mange diplomater lagde vejen forbi. En fin fødselsdagsfest.

Hasse Ferrolt tager imod.

Gaver fra Foreningen til Hasse Ferrolt

Indkaldelse til ordinær generalforsamling i Foreningen Danmark-Letland

Tirsdag 17. april kl. 19.00

**i "Kulturhuset Kilden", Nygårds Plads 31, Brønd-
byøster**

Offentlige transportmuligheder: bus 9A, bus 13 eller S-tog: Brønd-
byøster St.

DAGSORDEN

1. Valg af dirigent
2. Formandens beretning
3. Det reviderede regnskab
4. Forslag fra bestyrelsen
5. Forslag fra medlemmer (skal jfr. vedtægterne være ind-
sendt skriftligt inden 15.februar, ingen modtaget)
6. Fastsættelse af kontingent
7. Valg af medlemmer til bestyrelsen
På valg er: Lis Nielsen, Aase Lundbye, Peter Fjerring
(alle villige til genvalg)
8. Valg af 2 suppleanter til bestyrelsen
Holger Pyndt (villig til genvalg) og Signe Struberga
9. Valg af revisor, Helen Hansen (villig til genvalg), revisor
suppleant Dora Bentsen (villig til genvalg)
10. Eventuelt

**Foreningen Danmark-Letland holder generalforsam-
ling fra kl.19.00 til 20.00.**

Husk, at kun medlemmer, der har betalt kontingent for
år 2018, har stemmeret ved generalforsamlingen.

Kl. 20.00 er der spisning af smørrebrød inklusiv 1 stk
drikkevarer (der skal skriftlig bestilling forud, antal stk. a'
30.00 kr). Desuden serveres der kaffe og lidt sødt.

Kl. 20.30–21.00:

”Gennemførelse af den lettiske kommunalreform i Letland i 1990’erne og senere med dansk støtte ledet af Kommunernes Landsforening” ved **Holger Pyndt**, leder af den danske støtte 1991-2002.

Tilmelding til spisning på nedenstående slip, der sendes pr. post til Niels Bendix Knudsen, Lille Havelsevej 86, 3310 Ølsted, eller mail oplysningerne til nbendix@mail.dk senest den 10. april 2017.

På bestyrelsens vegne
Kirsten Gjaldbæk

Jeg tilmelder mig herved til fællesspisningen ved generalforsamlingen den 17. april 2018, og ønsker

-----stk smørrebrød a’ 30 kr, som betales i forbindelse med spisningen.

Sidste frist for tilmelding 10. april

NAVN:-----

Rite Nyt

Foreningen har modtaget Rite Højskoles årlige støttekreds-brev.

Kære Støttekreds!

Efter vi har været i Letland i to uger i januar er det tid til en beretning med status over det forløbne år.

Alt er ikke gået helt som planlagt. For at begynde med vores oplevelser her i januar, så har der været indbrud på skolen to gange i december og i januar. Det er første gang i 23 år at det er sket. Vi har fået stjålet alle vores havemaskiner, save, generator, kompressor og el værktøj. Hvis nogen har en brugt plæne traktor eller en god brugt græsslåmaskine, vil Niels gerne købe dem. De ting der stod i selve skolebygningen er forsikret, det er mest håndværktøjet. Nu afventer vi forsikringen.

Lige på den anden side af grænsen i Litauen er de i gang med at restaurere et gammelt slot Ilzenberga. I oktober kom en venlig mand og spurgte, om vi kunne have 5 litauiske arbejdere boende. De sluttede i december med at bo hos os. Vi har en mistanke om at sagerne er forsvunden den vej.

Heller ikke handlen med skolen, som vi brugte en del tid på, sidste årsmøde, er gået efter planen. Alle de papirer vi baksede med var i orden, men vi skulle så officielt bevise, at vi var en selvejende institution. Og det papir fra Danmark ville notaren ikke acceptere. Desuden har det vist sig at lærerboligen, det gamle faldefærdige hus i haven, ikke var en del af skolen. Det var ikke indskrevet i jordbogen. For at få det på plads har vi fået hjælp fra en lettisk advokat. Vi håber på et møde i februar hvor kommunen og sagføreren sammen kommer ud og vurdere huset. Derefter kan vi arbejde videre med købet af skolen. For at det ikke skal være løgn er de tidligere underskrifter blevet for gamle, så vi skal på dette årsmøde have gentaget beslutningerne.

Til gengæld har der været stor aktivitet på skolen hele året

igennem. Først en god generalforsamling i maj. Derefter lagde vi ud med animationskursus i juni, hvor Lolita Steinberga igen var leder. Det blev til fine animationsfilm og en masse glade børn og forældre i salen den sidste dag.

Så afholdt vi håndarbejdskursus for kvinder. Til vores store glæde kom en masse danskere til Rite og underviste. Vi var 14 til aftensmad hver dag. Blandingen af letter og danskere giver en god stemning og letterne elsker, når vi starter dagen med en sang. Tak til jer danskere som ofrede en uge af jeres tid og kom til Rite og var med. Vi har stadig brug for danskere, som har lyst til at være med. Til inspiration havde Kirsten fra støttekredsen sendt en kasse med svampe og urtepotte-skjulere i cement til Lis. De blev godt modtaget af damerne på kurset. Tak for ideerne

Under kurset fik vi besøg af den lettiske ambassadør med frue fra Danmark, som gav sig god tid til at tale med alle kursisterne.

For de større børn afholdt vi igen rollespil med 3 unge dygtige danskere fra en rollespilsklub i Skovlunde, som instruktører. Det går vældig flot og der er gang i den hele dagen med at lege

og lave kampe med hjemmelavede skumgummisværd. Det er en succes og begge børnekurser kan nu næste hvile i sig selv rent økonomisk. Der er altid fuldt hus.

Mosaikkurset med Ilze Dilane, var kombineret med grøn mad. Således at deltagerne også fik kendskab til vegetariske retter om formiddagen og lavede mosaik billeder om eftermiddagen og aftenen.

Som noget nyt afholdt vi Diasporakursus. Det var ikke os der arrangerede det. To af vore lærere havde søgt den lettiske stat om penge til dette kursus og den ene lærer har en NGO forening som stod for økonomien. Diaspora er græsk og betyder spredning og bruges om befolkninger der lever spredt udenfor deres land. På vores kursus kom ti lettiske børn fra Irland og 6 lettiske børn fra England, med ledere. Alt var betalt, flybilletter og ophold af den lettiske stat. Disse 16 børn var så sammen med 16 af vore lokale børn fra Rite og omegn. Så dukkede der på underlig vis en russisk familie fra Kaliningrad op, to voksne og fire børn, der kun kunne tale russisk. De havde fået lov til at deltage fordi de måske tænkte på at emigrere til Letland, sagde de. De var desværre med til at skabe noget splid på kurset, blandt andet fordi børnene ikke forstod lettisk og blev frustrerede. Der blev undervist i lettisk sprog, dans, animation, sang, sport og alle slags lettiske kultur aktiviteter.

Modeopvisning

I august afholdt Mette og Hanne Lykke sykursus for en mindre gruppe damer. Da det var dygtige lærere fik kursisterne lov til at sy lige, hvad de ønskede. Så det blev til fine kjoler, bukser og nederdele. Tak til jer.

I september var der et lille børnekursus for nogle helt små, 1.2. klasser fra Nereta skole. De skulle lære om sundhed i 3 dage.

Så har der været folk vi kender, som gerne har villet leje skolen til fødselsdage og bryllupper, og det er vi også glade for. Så bliver skolen benyttet.

December måned gik med at sælge strik på Christiania, og i Roskilde. Det giver et godt økonomisk tilskud til skolen og vi har mange hjælpere, som synes, at det er sjovt at stå og sælge især på Christiania, hvor man står inde i varmen.

Lidt om fremtiden:

Vi arbejder videre med køb af skolen. Der er allerede nu planlagt to kurser til sommer, og der kommer besøg til frokost fra "De svingende seniorer" et senior gymnastikhold fra Vestjylland i juli.

Vi afholder, i samarbejde med Lettisk Dansk Forening, og Foreningen Danmark- Letland, et lettisk sprogkursus i begyndelsen af juli. Hvis nogen skulle være interesseret kan de stadig nå at tilmelde sig.

En mindre gruppe fra Vallekilde besøger og overnatter på skolen i september.

Nye ideer og initiativer til fremtiden er meget velkomne, skriv eller mail til os.

Mange gode hilsener og tak for jeres trofaste støtte gennem årene.

Se flere billeder på www.ritetautskola.org

*Lis Nielsen
Niels Bendix Knudsen*

Baltic Development Forum lukker

Baltic Development Forum (BDF) blev grundlagt for 20 år siden, af Uffe Ellemann-Jensen, mens han var udenrigsminister. Formålet var at fremme og understøtte samarbejdet mellem Østersølandene, både på det økonomisk udviklingsmæssige, det politiske, det erhvervsmæssige, det demokratiudviklende og det akademiske område. I de 20 år har meget ændret sig, de fleste lande omkring Østersøen er nu medlemmer af EU, og erhvervs- og handelsforbindelserne trives og har oprettet faste forbindelser. EU har udnævnt området til "macro-region" og har samlet sine specifikke projektilbud i området. Derfor lukker BDF nu ned pr. 31.juli 2018, nogen vil måske også sige "Mission completed"!

Foreningen har gennem årene haft en god forbindelse til BDF, har fået diverse indbydelser til arrangementer og meget materiale derfra. BDF har hele tiden arbejdet tæt sammen med de danske ambassader i området og med Østersølandenes ambassader i Danmark, og derfor er det naturligt, at den fælles fejring af det baltiske 100 år i 2018 bliver lavet af de tre ambassader sammen med BDF.

Alle foreningens medlemmer er velkomne, man SKAL melde sig til på forhånd til BDF, se mail adresse på nederste linje på indbydelsen på næste side.

KG

100
years

Independent
Estonia
Latvia
Lithuania

Eigtveds Pakhus,
Asiatisk Plads 2,
Sal III,
21 March, 2018

Invitation to Centenary Seminar

On the occasion of the 100 years of independence of Estonia, Latvia and Lithuania, Baltic Development Forum and the three Baltic Embassies in Denmark invite you to a centenary seminar. Moving beyond the strong historic partnership between Denmark and the Baltic States, we ask why and how young generations should engage in our common region? What possibilities are there to strengthen Nordic-Baltic cooperation across the region, EU and NATO in the future.

Programme

Moderator:

Mikkel Vedby Rasmussen - *Prof. University of Copenhagen*

13:30 Registration

14:00 Welcoming Words by:

Gintė Damušis - *Ambassador of
Lithuania*

Uffe Ellemann-Jensen - *BDF founder
and former foreign minister of Denmark
- Looking back on the achievements of
the three Baltic States*

14:15 Keynote

Anders Samuelsen - *Danish Foreign
Minister - On the future of the
Nordic-Baltic cooperation*

Q&A Session

15:00 Panel Discussion between Baltic
Politicians and Danish university
students

Artis Pabriks - *Member of European
Parliament, Former Minister of For-
eign Affairs of Latvia*

Ausrine Armonaite - *Member of
Parliament, Lithuania*

Anne Sulling - *Member of Parlia-
ment, Estonia*

Minna Stevnhoved - *International
Debat*

Joanna Landsvig - *SILBA and Youth
Atlantic Treaty Association Denmark*

16:00 Conclusion & Reception with Baltic
specialities

Lene Espersen - *BDF Chairman*

Organisers:

RSVP

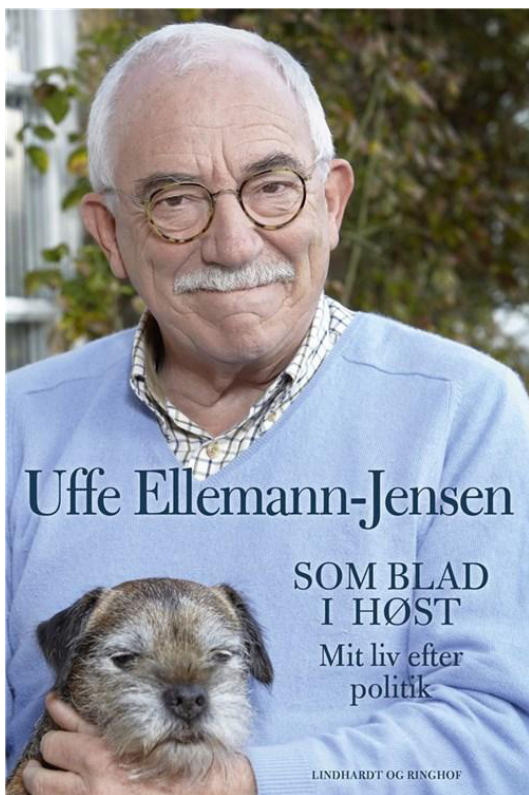

Latvia 100

Restored
Lithuania **100**

Sign-up by mail to:
bd@bdforum.org

Boganmeldelse – Uffe
Ellemann-Jensen

Baltikum er en hjertesag

Af Peter Fjerring

”Som blad i høst – mit liv efter politik”. Sådan lyder titlen på Uffe Ellemann-Jensens seneste bog, der omhandler hans virke, efter at han i 1998 takkede af som formand for Venstre, og i følge hans eget udsagn bliver bogen også hans sidste. Siden hans debutbog ”De nye millionærer” i 1971 har han udgivet ikke mindre end 18 bøger. Man

må sige, at den tidligere udenrigsminister gennem årene har været yderst flittig til at fortælle om sine oplevelser og synspunkter.

Uffe Ellemann-Jensen har da heller ikke ligget på den lade side i de to årtier efter hans farvel til dansk politik, og det vil føre for vidt at referere alle hans aktiviteter. Men fremhæves skal hans involvering i selskabsbestyrelser, blandt andet Royal Greenland, Hillerød-virksomheden Foss, Det Kongelige Teater og Investeringsforeningen BankInvest. Han taget del i et utal af tænketanke og internationale konferencer, ligesom han har været medlem af den komité i Reuters, der skal værne om nyhedsbureauets journalistiske integritet. Derudover er han blevet ved med at sige sin mening som skribent og debattør, herunder i det populære program ”Ellemann & Lykketoft”, der gik på TV2 News i flere år. Rækken af Uffe

Ellemann-Jensens aktiviteter siden 1998 er lang, og vil man have det hele med, må man læse bogen.

Men ikke mindst er Uffe Ellemann-Jensen fortsat med sit stærke engagement for de baltiske lande, sådan som det også kom til udtryk i hans tale ved Foreningen Danmark-Letlands jubilæumsreception i august 2017. Det var både en hjertesag for ham, da han førte an i kampen for landenes selvstændighed i de sidste år af hans udenrigsministertid fra 1982-93, og i tiden efter at han stoppede som politiker.

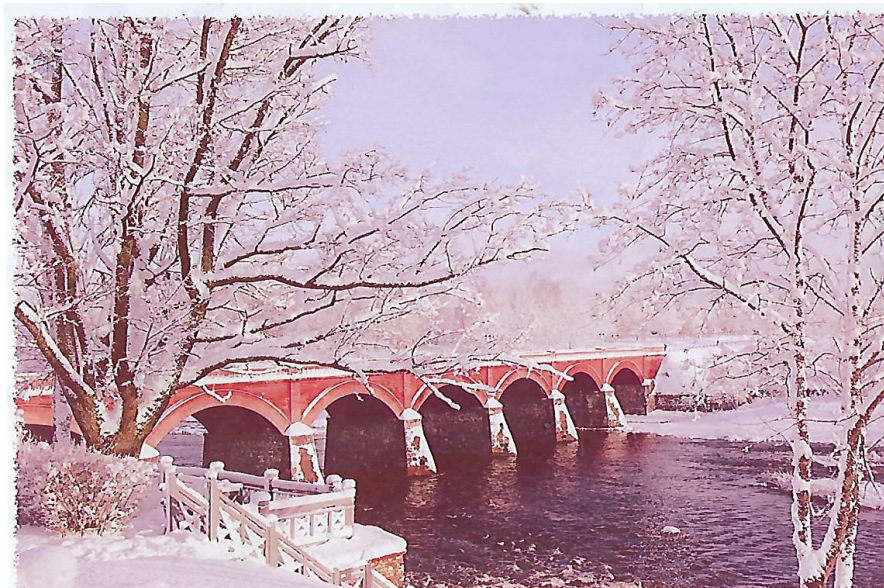
Således har han været bestyrelsesmedlem i flere baltiske datterselskaber i A.P. Møller-Mærsk-koncernen og House of Prince's tobaksfabrik i Riga. Han har været mangeårig formand for netværket Baltic Development Forum og frem for alt god til at forklare og forsvare de baltiske landes sag i offentligheden.

Uffe Ellemann-Jensen slutter derfor også af med en appel: Vi danskere bør interessere os mere for Estland, Letland og Litauen. Både virksomheder, offentlige institutioner og kulturlivet bør drage bedre nytte af de mange samarbejdsmuligheder, som nutidens højt udviklede baltiske lande byder på. Baltikum er efter hans mening gledet lidt for meget i glemmebogen i det danske samfund.

Vi må krydse fingre for, at der rundt omkring er mange gode kræfter, der vil gribe Uffe Ellemann-Jensens opfordring og videreudvikle Danmarks samarbejde med Baltikum.

*Uffe Ellemann-Jensen
Som blad i høst – mit liv efter politik
Lindhardt og Ringhof, 2017
400 sider, 200 kr.*

Floden Venta

Fra Olav Ernstsens har vi modtaget følgende historie om floden Venta.

Olav Ernstsens har haft langvarig forbindelse til byen Kuldiga, som han kalder ” min sjælens by”. Han har gennem mange år støttet den lokale skole og har et personligt venskab med en lettisk familie i byen. Her er hvad han beretter om floden Venta:

Stenbroen i Kuldiga over floden Venta

Stenbroen i Kuldiga over floden Venta er så rød, som om der er strømmet blod ind i den. Engang, for mange år siden, gik nogle mennesker en novemberdag over broen og tænkte: ”Hvad mon broen er blevet så rød af?” Og andre folk kunne berette, at Djævelen er rød, og han ønskede, at floden ikke skulle kunne strømme frit, og derfor ville han lægge røde sten i floden, men en hanes galen forstyrrede Djævelen, og derfor måtte Djævelen fly.

Da der var gået et år vendte Djævelen tilbage for at færdiggøre byggeriet af den røde stenbro, men Kuldigas borgere gik hver aften ved solnedgang ned på broen, hvor de samlede til stor irritation for Djævelen.

Kuldigas borgernes kærlighed til deres vidunderlige by var så stor, at Djævelen ikke kunne holde det ud. Derfor forsvandt Djævelen for evig tid.

Fra det øjeblik af er Kuldiga Guds by, og mennesker fra hele verden rejser til byen for at beundre den røde stenbro over Venta.

Olav Ernstsén

Venta er en flod i det nordvestlige i Litauen og vestlige Letland. Den har sin kilde nær Kursėnai i Litauen og løber ud i Østersøen ved Ventspils i Letland.

Ventas Rumba er et vandfald på Ventafloden nær centrum af byen Kuldiga i Letland,

Vandfaldet er i gennemsnit 100-110 m bredt, men ved forårsafstrømningen kan det blive op til 270 m bredt og siges at være det bredeste vandfald i Europa, ca. dobbelt så bredt som Rheinfall på Rhinen. Faldhøjden, afhængig vandstanden, er 1,8-2,2 m. Vandfaldet er kendt som stedet, hvor man "kan fange laks fra luften".

I 1600-tallet blev der oprettet fælder til at fange springende laks og stør. I klipperne er udhugget kanaler, hvis fiskene ikke klarede springet op ad vandfaldet flød de tilbage gennem kanalerne og blev fanget i kurve. Der er ikke længere laks i Venta, ligesom støren er uddød siden slutningen af 1892. Men i løbet af foråret kan man se talrige karper springe ved faldet. Fiskeri meget tæt på Ventas Rumbafaldet er ikke tilladt, når fiskene vandrer op til gydning.

Nordkysten af Ventas Rumba kan nås af den længste murede bro i Europa bygget i 1874. I sommermånederne er det muligt at krydse faldet til fods over klipperne.

Ventas Rumba er en af de største attraktioner i Kurland. Den 1. januar 1997 blev Ventas Rumba udpeget som natur-monument i Letland.

Oplysninger fra Wikipedia LN

Museet i Talsi - artikelsamlinger om Talsis historie

Talsi Museum set fra en ballonfærd i august 2016. Bag hovedbygningen til højre ses udstillingsbygningen, der blev taget i brug i 2006. Foto Jørgen Lauterbach

Talsu Novada Muzejs, Talsis Regionale Museum, er beliggende på en af byen Talsis 9 høje, Tigulu Kalns. Det har til huse i en herskabsvilla, "Villa Hochheim", opført i neoklassisk stil af baron Oktes von Firkss i 1892. Det er omgivet af en stor dendrologisk park med omkring 250 forskellige træsorter. Bygningen har gennem årene ført en omskiftelig tilværelse, bl.a. har der været grundskole, og i årene efter 1. Verdenskrig var der også gymnasium.

Museets grundlæggelse anses for at være i 1923, da en lærer ved gymnasiet, Theodore Dzintarkalni, grundlagde et kulturelt museum. Efter 2. Verdenskrig blev Talsis historiske museum og kunstmuseum samlet til ét museum, men det

kom til at ligge i en bygning et andet sted i byen. I sovjettiden rummede den nuværende museumsbygning en sportsskole, og også pionererne havde til huse her.

Men i 1996 kunne museet flytte tilbage til den nyrestaurerede "Villa Hochheim". Det skete i forbindelse med en bred vifte af festlige begivenheder. Museet rummer dels samlinger fra oldtiden og middelalderen og dels samlinger fra Talsis nyere historie. Blandt museets aktiviteter er også udforskning af regionens historie, kunst og natur og formidling af dens kulturelle historie.

I dag er museet blevet et vigtigt kultur- og uddannelsescenter med forskellige udstillinger og museumspædagogiske programmer. Museets forskellige aktiviteter udføres af specialister inden for historie, kunst og natur.

I 2006 blev en ny udstillingsbygning taget i brug. Den anvendes primært til kunstudstillinger og til forskellige arrangementer.

I forbindelse med museets 90 års jubilæum i 2013 blev der udgivet en samling artikler, *Raksti I*, skrevet dels af museets medarbejdere og dels af eksterne forskere. Artiklerne belyser Talsis historie i perioden fra det 16. århundrede og indtil 1990.

Blandt artiklerne kan nævnes:

- *En artikel om udviklingen af det lettiske sprog med udgangspunkt i Ernest Dinsbergis arbejde. Han påbegyndte publicering af sine arbejder i 1833. På det tidspunkt manglede det lettiske sprog ord for mange ting og begreber. Dinsbergi skabte på basis af hans egen livonske dialekt ord, som han tilførte det lettiske nationale sprog.*
- *En artikel om udviklingen af den lettiske nationalbevidsthed fra det 19. århundrede og frem til 1940.*
- *Om revolutionen i 1905-07 i Talsi og omegn. Den havde til formål at omstyrte det russiske Zarstyre og indføre en demokratisk samfundsorden.*
- *En artikel om de tre magthavere i Talsi i årene 1918-19: De tyske besættelsesstyrker, den provisoriske lettiske regering og bolsjevikkerne.*
- *En artikel om breve fra forfatteren og digteren Aleksands*

Pelecis (1920-1995) skrevet fra Sibirien på birkebark. Brevene handler om den sovjetiske undertrykkelse af det lettiske folk.

- *Om kollektive landbrug i årene 1941 – 1992.*
- *Om Kuznetsov fabrikken, der producerede porcelæn fra midten af 1800-tallet til 1970. Fadene var ofte hvide og dekoreret med blomstermotiver. De fandt vej til mange lettiske hjem.*

En elektronisk udgave af bogen findes på:

www.talsumuzejs.lv/talsu-novada-muzeja-raksti-i/

Teksterne er naturligvis på lettisk, men til hver artikel knytter sig en sammenfatning på tysk eller engelsk. Ovenstående oversigt bygger på disse sammenfatninger. Som kildemateriale til artik-

lerne er bl.a. anvendt den lettiske stats historiske arkiv, Talsi Museums samlinger, Laidze skoles museum, byerne Ventspils og Tukums arkiver samt private arkiver.

Kredsen omkring museet – museets eksperter og inviterede forfattere - har forpligtet sig til hvert tredje år at udgive en publikation med deres forskningsresultater.

Ved en festlighed på museet den 21. december 2016 blev 2. bind af skrifter fra Talsi Museum, Raksti II, præsenteret. Det skete ved en kulturel begivenhed, hvor man samtidig fejrede 20 års dagen for åbningen af museet i dets nuværende lokalteter, herskabsvillaen på Tigulu-højen.

Dette 2. bind afspejler udviklingen i Talsi og tilstødende distrikter fra det 11. århundrede og frem til 1990'erne, med

særlig vægt på Talsi regions historie og kulturarv.

Af artiklerne kan nævnes:

Guntars Tenne: Historiske bygninger i Laidze iela

Den første bebyggelse på Talsi-delen af gaden stammer fra den sidste del af det 18. århundrede og første del af det 19. århundrede.

Det var i denne periode, det tidligere grevskab Kurland blev russisk (1795). Laidzes iela begynder i landsbyen Laidze lidt nord for Talsi og slutter ved den gamle markedsplads ved den lutherske kirke – et område, hvor der på den tid boede velstående mennesker. En fremstående person blandt disse var lægen og indehaveren af det gamle apotek, Friedrich Wilhelm Kupfer (1762 – 1839). Han ejede adskillige landområder ved denne gade. Det gamle apotek blev grundlagt i 1787 og blev bygget på en grund, der tilhørte ham. Andre grundstykker var ejet af fremstående handelsfolk og lokale embedsfolk, såsom farmaceuten Otto Gerke (1838 – 1924) og dommerembedsmanden Wilhelm Kronberg. I Kronbergs tid, omkring 1870, begyndte byen at vokse og blive mere betydningsfuld – de første veje blev brolagt og gadelygter opsat.

I 1919 blev Laidze iela også kendt som hjemsted for adskillige sovjetiske arbejdsgivere såsom den første formand for Talsi regionens eksekutiv komité, Otto Feldbergs (1888-1952), og lægen Kalman Press (1885-1919). Feldbergs havde deltaget i oktoberrevolutionen i 1917 i Sct. Petersborg.

I artiklen er der indsat fotos fra 1960 – 90 af flere af bygningerne i gaden.

Antra Grube: Talsis og omliggende byers våbenskjolde

Mange byer i Letland havde allerede i Zartidens Rusland i 1800-tallet deres egne byvåben. Talsi og andre byer i regionen havde i 1917 fået købstadrettigheder. Dermed fik de også ret til at benytte våbenskjolde.

I artiklen er heraldikkens principper kort fortalt. Der er information om den heraldiske komités arbejde hvad angår byvåbnene i Talsi regionen. Der er også gjort rede for, hvilken betydning våbnene har, hvem der har været ophavsmænd til idéerne og tegningerne, og hvordan man skal benytte dem. Efter Sovjetmagts annektering af Letland i 1940 blev sym-

Fanens farver er mørkegrøn baggrund, rødt bånd i midten og med et byvåben i gult og grønt. Det forestiller en af Talsis ni høje hvor en arm

rækker op med en egekrans. Man brugte i det russiske imperium tit noget med en arm, at række en arm op mod himlen eller ud af himlen. Egekransen symbolisere gæstfrihed. Et våbenskjold fra staten Valk, siger Antra Grube

boler for byerne forbudt. Det standardiserede rød-blå våben blev, ligesom Sovjetletlands fane, dog accepteret, fordi de nye symboler var meget vigtige ved sovjetfesterne. De fik dog ingen juridiske rettigheder, og det var ikke muligt at anvende dem i dokumenter. Da Letland i 1991 igen blev uafhængigt blev også våbnene fra førkrigstiden fremstillet på ny. I dag er byvåbnene igen anerkendt, og der er dannet en ny administrativ enhed – Talsi Region (Talsu Novads).

Af andre artikler kan nævnes:

- *En artikel om Fritz Blumbachs (1864-1949) liv og om hans videnskabelige aktiviteter. Fritz Blumbach var en kendt lettisk astronom og meteorolog. Han blev født lidt udenfor Talsi og studerede i Estland. Han arbejdede i Rusland og i England og vendte tilbage til Letland i 1939. I Rusland arbejdede han i årene omkring århundredskiftet i kontoret for mål og vægt.*
- *En undersøgelse af sangfestivalernes traditioner og danseaktiviteter fra 1940.*
- *Guna Millersone, der flere gange har besøgt Lejre i forbindelse med kunstnerprojekter, har skrevet om Talsi kunstners virke rundt om i Europa.*
- *Om sammenlægningen af kommuner omkring Talsi i 2009*

og om organiseringen og oprettelsen af Talsi region, "Talsu Novads".

- *Undersøiske begravelser (i Vilkmuiža søen ved Talsi) , myte eller virkelighed?*

Som kilder har bl.a. været anvendt det lettiske nationalarkiv, Letlands historiske Museum, det lettiske krigsmuseum, litteratur- og musikhistorisk museum samt private materialer. Ved mit besøg i Talsi i september 2017 fik jeg et eksemplar af Raksti II.

Fra den festlige sammenkomst i anledning af 20 året for indvielsen af museet på Tigulu Kalns, billeder fra nedennævnte web-adresse.

På <http://www.talsumuzejs.lv/20-gadi-tigulkalna/> findes der billeder og en video af den festlige begivenhed 21. december 2016

Jørgen Lauterbach

Ændringer for NGO'er i Letland

Fænomenet med at indskrænke friheden for frivillige foreninger i samfundet er en global trend. I flere år har der allerede været flere steder i verden hvor man har begrænset frivillige foreningers aktiviteter.

Denne globale tendens begyndte med de såkaldte "love for udenlandske agenter" i Rusland og senere i andre lande manifesterede truslen mod de demokratiske værdier sig på forskellige måder i forskellige regionale og nationale sammenhænge, ligeledes i Letland. Desværre har den lettiske regering i de seneste to år truffet beslutninger, som har reduceret mulighederne hos ikke-statslige organisationer (NGO'er), som repræsenterer samfundets interesser og behov. Vi har identificeret følgende trusler og begrænsninger i forhold til civilsamfundet:

Ændringer i de retslige rammer, der påvirker civilsamfundet negativt, såsom begrænsning af ytringsfriheden, forsamlingsfriheden og retten til at danne foreninger:

1. Ændringer i lov om strejker og i lov om offentlige arrangementer, der indfører nye administrative opgaver i forbindelse med tilrettelæggelsen af protestaktioner.

2. Der blev foretaget ændringer til lov om foreninger og stiftelser, der fastsætter yderligere tilladelser for offentlige myndig-

Kristine Zonberga

heder, som nu kan anmode om detaljerede organisationsrapporter, lukke organisationer, forbyde offentlige aktiviteter og fryse bankkonti.

3. Ændringer til ministerrådets forordning om statssprog, hvori det bestemmes, at medlemmerne af NGO'ernes bestyrelse skal kunne tale lettisk på højeste niveau, hvilket forhindrer udenlandske eksperters arbejde i bestyrelsen, og i regeringen har de dermed de facto forhindret EU-borgere i at være medlemmer af bestyrelser for ngo'er. Desuden er kravene til kvalifikationsniveauet på det lettiske sprog uforholdsmæssige store i forhold til de krav, der kræves af Saeima og de lokale myndigheder, der handler mere klart i offentlighedens interesse, og som også er underlagt et politisk ansvar.

4. Ændringer af loven om statsforvaltningsstrukturen og ændringer af Saeimaens styringsregler er lavet så loven ikke skelner skarpt mellem professionelle virksomheds lobbyister og civilsamfunds-repræsentanter, der er fortalere for offentlighedens interesser.

Reducering af midler til civilsamfundet og / eller begrænsning af finansieringsmuligheder:

1. Donationer - efter reformen af skattepolitikken har civilsamfundets evne til at tiltrække donationer fra enkeltpersoner og juridiske enheder været begrænset. Det private donationssystem for organisationer med almennyttige formål er slået sammen med andre støtteberettigede udgifter (medicin og uddannelse), og maksimumgrænsen er nu utilstrækkelig (i alt 600 euro om året) i forhold til andre lande. I Estland er det f.eks. 1.200 euro om året. Den økonomiske motivation for virksomheder til at donere blev betydelig reduceret med det forventede antal donationer op til 7 gange mindre (fra 97 millioner euro om året til 15 millioner euro om året.) Desuden vil de lovbestemte modeller ikke kunne bruges i mange år på grund af ændringer i skatte loven.

2. NGO-fond - Den nationale NGO-fond blev ikke finansieret korrekt i overensstemmelse med de politiske planlægningsdokumenter hvor det angives at finansieringsbeløbet ikke skal være mindre end 700.000 euro om året Alligevel bliver den faktiske tildeling kun 400.000 euro om året.

3. EØS fonden, styres efter norske styringsregler i perioden 2014-2021. Alligevel har Letlands regering nu besluttet (i modstrid med mandatet og en officiel aftale med ngo'er) kun at udbetale 8,5 mio.euro, hvilket er 1,5 mio. euro mindre end i den foregående periode og 2,5 mio. euro mindre end det donorerne ønskede. Derudover er der stadig diskussioner, om hvem der skal administrere NGO-fonden, og der er en vis sandsynlighed for, at det kan blive en statsinstitution.

4. Økonomiske aktiviteter - på trods af, at Saeimas juridiske kontor afgav en udtalelse om fortolkningen af loven om foreninger og stiftelser, hvori det blev fastslået, at statens restriktionerne for foreningernes indtjeneringer og fondes økonomiske aktivitet, er i strid med loven, fortsætter statens skattekontor med at begrænse retten for ikke-statslige organisationer til at tjene penge og afholde økonomiske aktiviteter. Repræsentanter for finansministeriet har tilkendegivet, at de fortsætter med at se efter måder at øge restriktionerne på, herunder hvordan man kan forbyde økonomisk aktivitet i det hele taget.

3. Bagvaskelse af civilsamfundets aktivister:

1. Der er en negativ, undertiden endog fjendtlig retorik mod ngo'er fra de offentlige ansatte i administrationerne. I de senere år har den offentlige administration skabt et negativt billede af ngo'er og sænket offentlighedens tillid til de ikke-statslige sektorer. Dette blev især tydeligt i forbindelse med reformen af skattereglerne, hvor de ikke-statslige organisationer blev nævnt som skatteunddragere, skattebetalingsoptimerer osv. Tilsvarende er udtalelser fra statslige embedsmænd om repræsentanter for civilsamfundet også negative i tilfælde,

hvor disse kritiserer de beslutninger, der træffes af regeringen og Saeimaen, hvilket tyder på, at de højst sandsynligt modtager finansiering fra ultraliberale grupper, Rusland eller radikale venstreorienterede.

4. Civilsamfundets utilstrækkelige deltagelse i lovgivningsmæssig og politisk beslutningstagning:

1. I de seneste 2 år har der været en tendens til at se bort fra civilsamfundets deltagelse eller kun at overholde aftaler formelt men uden reel indflydelse. Ofte sikres borgerinddragelsen ved at klarlægge synspunkter fra bestemte organisationer eller ved at høre udtalelser fra organisationer, der repræsenterer erhvervslivet frem for offentlighedens interesser generelt, samt høre synspunkter fra arbejdsmarkedets parter og dermed ignorere de offentlige interesser, ønsker og behov i beslutningstagningsprocessen.

2. Topembedsmænd har afbrudt dialogen med civilsamfundet gennem ”Rådet for implementering af samarbejdspapiret mellem NGO’er og Ministeriet”

I de senere år har den offentlige administration undgået dialog med ngo’er, nægtet at mødes eller ikke deltaget i møder, og ignoreret ngo’ernes motiverede meninger og udtalelser. Regeringen har undermineret betydningen af borgerinddragelse ved hellere at lytte til udtalelser fra nære personer eller industrien, der ikke er eksperter i et bestemt emne, men som følger den juridiske formel for at opfylde kravene til offentlighedens deltagelse. Statsministeren har i de senere år undgået at mødes med ovennævnte råd selvom der står i statutterne, at der skal være mindst et møde om året.

5. Tegn på en autoritær stat:

1. Uddannelsesministeriets idé om at oprette en ny sektororganisation (GONGO) er et tegn på, at Letlands demokrati bevæger sig i den forkerte retning, idet staten overtager, kontrollerer og organiserer civilsamfundsaktiviteterne selv.
2. Der er indført yderligere rapporteringsmekanismer for

ikke-statslige organisationer - detaljerede opgivelser af alle finansielle kilder og midlernes anvendelser, der oplyser den sande støttemodtager mv.

3. Regeringen har lavet nye regler for, hvordan civilsamfundet kan deltage i regeringsmøder. Hvis repræsentanter for civilsamfundet ønsker at deltage i regeringsmøder, skal kommentarer til de spørgsmål, der drøftes på ministermødet, indgives skriftligt inden mødet, og deltagelsen i mødet skal være berettiget, hvilket strider mod en åben regering og er åbenbar censur.

Kristine Zonberga, direktør for foreningen "Civic Alliance - Latvia" og Zaiga Pūce, formanden for foreningen "Ascendum" og næstformand for "Rådet for implementering af samarbejdspapiret mellem NGO'er og Ministeriet" har sendt et brev til premierministeren med en liste over identificerede trusler mod civilsamfundet og opfordret til snarest at mødes for at drøfte spørgsmål vedrørende en række nye begrænsninger af civilsamfundets aktiviteter og den offentlige forvaltnings unddragelse af dialog med NGO'er.

*Kristine Zonberga
Director*

Civic Alliance-Latvia

*Civic Alliance er en paraplyorganisation
for NGO'er i Riga.*

Teksten af Kristine beskriver mange lovtekster. De har dermed været gennem flere led som kan give anledning til fejl. Kristine har oversat bestemte dele af loven fra lettisk til engelsk og redaktionen har derefter oversat til dansk. Det betyder at der kan være indsnegnet sig fejl. Vi håber det ikke men vi hører selvfølgelig gerne hvis det skulle være tilfældet.

Red

December 2017

DI følger de seneste tendenser på de store danske afsætningsmarkeder. Du får et overblik over den aktuelle udvikling på di.dk > policy og analyser > markedsfokus

Markedsfokus på Letland bliver hver måned opdateret med de seneste statistiske oplysninger.

Tabel 1: Lettiske nøgletal

	 Letland	 Danmark
Markedsforhold		
Befolkning, mio. ¹	2,0	5,7
Andel af befolkning under 15 år, pct. ²	15	17
BNP (mia. US\$) ¹	28	307
BNP pr. indbygger (US\$) ¹	14.063	53.745
BNP pr. indbygger (købekraftskorrigeret, US\$) ¹	25.702	48.230
Opstart af virksomhed - rangering i Doing Business ¹	21	34
Handel over grænsen - rangering i Doing Business ¹	25	1
Udenlandske investeringer og handel		
Udenlandske investeringer, beholdn. i pct. af BNP ³	52,1	31,9
Danske investeringer, beholdn. ⁵ i mio.kr.	2.500	-
Investeringskvote, investeringer i pct. af BNP ³	19,9	20,3
Eksportkvote, eksport i pct. af BNP ³	58,0	53,1
Importkvote, import i pct. af BNP ³	57,4	46,2
WTO medlemskab	1999	1950
Økonomiske balancer og udvikling		
Erhvervsfrekvens i pct. ⁴	60,1	63,6
Offentlig bruttogæld, pct. af BNP ¹	37,2	37,7
Offentlig nettogæld, pct. af BNP ¹	28,6	16,8
pct. ⁶	32,1	38,2
Landbrugets andel af BNP, pct. ³	3,2	1,4
Internet, per 1.000 indbyggere ³	790	960

1: 2016-tal, 2: 2017-tal, 3: 2016-tal, 4: Erhvervsfrekvensen er arbejdsudbuddet blandt befolkningen på 15 år og derover, 2016-tal, 5: Beholdning er den samlede værdi af danske direkte investeringer ultimo 2016, 6: 2014-tal - 2016-tal for Danmark. Kilder: IMF, UNCTAD, Verdensbanken, OECD

Indsendt af Wanda Tomasevica Skriveri,
kilde: Dansk Industri:

<https://di.dk/SiteCollectionDocuments/Opinion/Konjunktur/Markedsfokus/Letland.PDF>

Henrik af Letland

Henrik af Letland (1188-1259) var en tysk præst, missionær og historiker, der kan sammenlignes med Danmarks Saxo. Hans mest kendte værk er Livlands Krøniken, som beretter om de nordlige korstog.

Henrik var født i Magdeburg og opdraget i den katolske tro, og hans tidlige år gik med at forberede sig til missionær. I 1205 bliver han optaget ved Albert af Rigas hof og i 1208 bliver han salvet som præst for korsfarerne, hvor han fungerer i 20 år. Hans mission er at døbe nyomvendte litauere og estere og oplære dem i den kristne tro.

Hans kendte værk Livlands Krøniken bliver skrevet fra 1224-1226 og regnes for et af korstogenes store litterære værker. Missionsmarken var Herrens vingård og de skrøbelige troens planter der skulle vandes med tårer og med blod for at vokse. Det dragende og mystiske sprog vender tanken mod himlen og giver klangbund for Henriks kontante og begejstrede skildringer af krigens detaljer og grusomheder. Øjenvidne skildringer af korstogene blev en speciel genre i middelalderen og Henrik blev en af de ypperste repræsentanter for den genre. Henrik skriver at da Valdemar Sejr blev kronet begyndte han straks 1. juledag 1202 at planlægge korstog. Det var nødvendigt fordi hedningene på Øsel ud for Estlands kyst havde angrebet de danske besiddelser i Blekinge og plyndret Gotland på vejen hjem.

Henrik skildrer danskerne som barbariske og grådige og drivkraften bag korstogene er at skaffe sig så meget land som muligt. Danskerne konkurrerer med Sværdbroderordenen om at døbe flest. Og esterne jublede efter at de var blevet døbt af sværdbroderordenen og så dem som frihedskæmpere for den kristne tro, der befrier det estiske folk for hedenskabet.

Danskerne var ikke populære skriver Henrik, de skaffede sig fjender og var forhadte og lagde urimelige krav og skatter på befolkningen og viste ukristen adfærd overfor hedningene.

Uddrag fra Wikipedia.

*Wanda Tomasevica
Skriveri*

Nyheder fra Latvian Institute

Hvor oplader vi vores sjæle?

Til ære for Letlands hundrede års jubilæum har det lettiske institut skabt en **ny video** dedikeret til den lettiske nation og stat. Se den på:

<http://latvia.eu/news/li-presents-new-video-honour-lv100>

Where do I charge my soul when its batteries are low?

Where do I charge my soul when its batteries are low?

”Dette er historien om kilden til vores kraft. For at skabe og bevare vores helt egen nation er det en vigtig værdi - at hver af os med hver vores energi, tanker og gerninger skaber nationens demokratiske magt, der styrer os gennem alle udfordringer og giver os mulighed for at fejre vores fælles præstationer”, siger Aiva Rozenberga, direktør for LI.

Videoversionerne er tilgængelige på LIs sociale konti: Facebooks: ”Hvis du kan lide Letland kan Letland lide dig”, ”Latvian Institute” og ”Kaut kas mīļš no Latvijas”; Twitter, Flickr, YouTube og naturligvis, Latvia.eu Letlands officielle hjemmeside på engelsk.

Letland - fejrer 100

<https://www.youtube.com/watch?v=ApVZUM7oCI8>

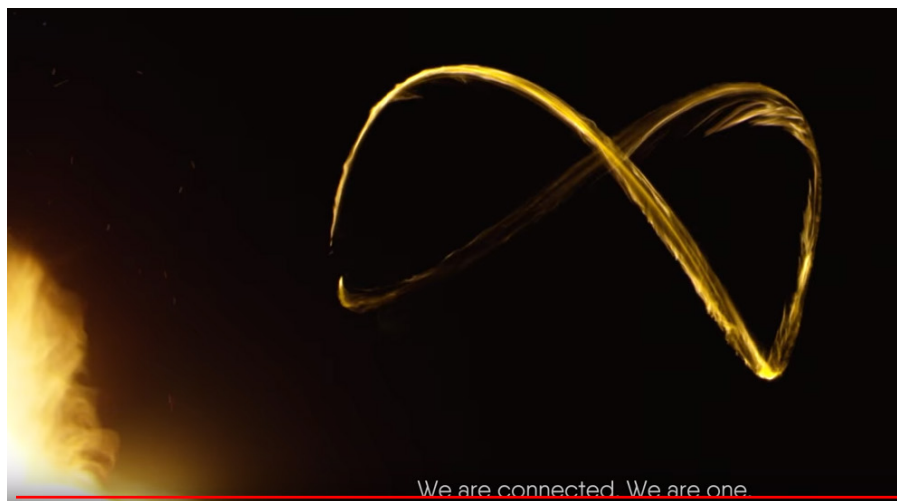
Desuden har vi produceret en helt ny bog til dig,

LETLAND 100 korthistorier

Et hundrede år, et hundrede historier - snapshots af koderne for vores bevidsthed, værdier og dyder, et glimt af både det foranderlige og det konstante Letland: Det er det, den nye bog, der udgives af det lettiske institut, drejer sig om.

Ligesom enhver anden nation har vi vores uforglemmelige oplevelser og tidligere traumer, som vi stræber efter at overvinde i store og små sejre, og som fortsat inspirerer os og holder os fokuserede på de ting, der er værd at kæmpe for, specielle mennesker og landemærker som vigtige symboler, der fortæller historien om hvem vi er, vores svagheder og styrker og vores fremtidige ambitioner. Ingredienserne, der skaber en nation, er ofte de samme, men deres endeløse kombinationer er, hvad der gør hver eneste nation unik og smuk. Ligesom i historien om Latgalsk keramik - vi er alle forskellige, men alligevel lavet af samme stof. Lad os udforske, inspirere, støtte og fejre hinanden, for vi er alle forbundet. Vi er alle en.

I 2018 fejrer Letland - et land i Nordeuropa, ved Østersøen, dets 100 år som nation.

We are connected We are one

Se her: <http://latvia.eu/news/latvia-100-snapshot-stories>
Den afslører koder for lettisk bevidsthed, værdier og dyder.

Endelig har vi skabt et nyt faktaark, der præsenterer de hundredeårige arrangementer, som du vil kunne overvære eller deltage i.

Se det på http://latvia.eu/sites/default/files/media/lv100_celebration_highlights_a4.pdf

Medaljer ved vinter OL. Letland 10. bedst

Letland sluttede sin indsats ved Vinter-OL i 2018 med masser af gode opvisninger, men kun en enkelt medalje, en bronze blev det til. Den blev vundet af Oskars Melbardis og Janis Strenga i tomandsbobslede.

Men hvis man ser på forholdet mellem medaljer i forhold til BNP, ligger Letland som nr 10.

Billetter til den lettiske sang- og dansfestival 2018.

Afholdes den 30. juni til den 8. juli, sælges fra den 3. marts.

I alt sælges 95.230 billetter. Folk uden for Letland kan få

deres billetter på www.bilesuparadize.lv

Billetter koster fra € 2 til € 65, og folk vil kunne købe op til otte pladser per online session.

Skatter og tilskud: Ændringer for 2018

2018 medfører en række ændringer i skattepolitikken, hvoraf det meste skyldes den reform, der blev vedtaget sidste år.

Progressiv indkomstskat

Letland går over til en differentieret skat baseret på indkomst.

Den laveste, 20% skattesats gælder for årlige indkomster på op til € 20.000. En sats på 23% gælder for årlige indtægter fra € 20.001 til € 55.000 og en 31,4% sats på årlige indkomster på over € 55.000.

Tidligere var personbeskatningen 23% for alle lønmodtagere. Den *skattefri minimumsindkomst vil blive forhøjet* til 200 euro om måneden, Det vil gælde for alle lønninger op til 1.000 euro om måneden.

Den tilsvarende skattefri indkomst er blevet forhøjet til € 250 for pensionister.

Minimumslønnen er forhøjet fra € 380 til € 430.

Højere sociale forsikringsbidrag

Obligatoriske sociale forsikringsbidrag er hævet med 1%. Disse indtægter skal bruges til sundhedsfinansiering.

Personer, der er involveret i økonomisk aktivitet og dem, der tjener forfatterhonorar og royalties, vil blive forpligtet til at betale 5% obligatoriske sociale bidrag for at spare op til pensioner.

Der vil være støtte til kunstnere uden arbejde. De vil få tilskud på op til minimumslønnen i op til seks måneder om året.

Virksomhedsskatter

En 20% virksomhedsskat

Microenterprise-skattesystemet vil blive bevaret, men den maksimale omsætning for sådanne virksomheder er reduceret fra de tidligere € 100.000 til € 40.000 om året.

Punktafgift

Der vil blive forhøjede punktafgifter for alkohol, brændstof og tobak.

500 ml vodka vil f.eks. koste € 0,532 mere.

Diverse

Merværdiafgiften reduceres til 5%, fra de normale 21%, for frisk frugt, bær og grøntsager, der traditionelt dyrkes i Letland.

Familier, der har to eller flere børn, får ekstra fordele fra marts 2018.

De grundlæggende månedlige ydelser ændres ikke og forbliver på € 11,38 for første barn, € 22,76 for andet, € 34,14 for tred-

je og € 50,07 for fjerde og eventuelle yderligere børn.
Der vil dog være en ekstra månedlig ydelse, på € 10 for familier med to børn, € 66 for familier med tre børn og + € 50 for eventuelle ekstra børn derudover.
F.eks. Vil familier med fire børn få ekstra € 116 ekstra i månedlig børneydelse, siger Welfare Ministry.

"Funny Girl" går videre til Eurovision

Letland har stemt: valget til Eurovision Song Contest i år

er Laura Rizzotto, en 23-årig lettisk / brasiliansk sanger / sangskriver med bopæl i NYC, og hendes "Funny Girl".

Se og hør den på "Funny Girl"

<https://www.youtube.com/watch?v=tPGDNPWZGFw>

Temaaften i foreningen

”Letland fejrer sit 100 års jubilæum i 2018”, var temaet for en hyggelig aften i Aalholms kirkes menighedssal sidst i februar. Trods hvinende kulde mødte mange op til mødet. Mødet blev startet med en sang og derefter så man en lille lettisk animationsfilm på ni minutter. Gennem de ni minutter lykkes det ved hjælp af humor, ironi og symboler og musik at få forklaret hele Letlands historie op til nutiden.

Derefter gik vi over til det mere seriøse, Peter Kyhn, underviser ved Lunds Universitet, holdt foredrag om Letlands historie. Med imponerende overblik og som levende fortæller lykkes det ham at fastholde deltagernes interesse, og få forklaret hvordan Letland havde været under skiftende herredømmer gennem mange århundreder og først i 1918 proklamerede sig uafhængig som en lettisk stat. Derefter var der kaffe og kage og til slut gik vi ind i kirkesalen og hørte det dansk-lettske kor, ”In Corde Meo”, som sang 4 sange for publikum, som alle var fulde af beundring over hvor smukt koret sang. Koret er igen blevet udtaget til i år at være med til korfestival. Det er dejligt, at vi har lov til at benytte Ålholm Kirke, mange tak for det.

LN

ESTONIA 100 • TABLE FOR TWO • ART MEAL

Küllli Suitso & Jonna Pedersen

The exhibition Table for Two •

Art Meal is celebrating Estonia 100.

Welcome to this Danish - Estonian cultural exchange where Estonian Külli Suitso and Danish Jonna Pedersen through art, books, collage, paintings and installations with various settings of meals and food, share a space of reflection on our cultural history.

The exhibition is curated by Inge Schjødt, Komkunst.dk

Welcome • Tere tulemast • Velkommen

Annegrethe Davis

BREDGADE KUNSTHANDEL

Bredgade 69 - DK-1260 Copenhagen K -

www.bredgade-kunsthandel.dk

info@bredgade-kunsthandel.dk - +45 26216773

Tir- fre 13-18 - lør 11 - 15 - Sidste dag 7. april 2018

Husk hvis I ikke fik invitationen til mødet den 28. februar, har vi ikke den rette adresse og man bør derfor rette henvendelse til Anda: anda.parbst@gmail.com og levere den rette mail adresse.

Bestyrelsen

	Kirsten Gjaldbæk Kongstedvej 12 2700 Brønshøj Formand	3871 1825 kirsten.gjaldbaek@gmail.dk
	Niels Bendix Knudsen Lille Havelsevej 86 3310 Ølsted Næstformand	mobil 40312345 nbendix@mail.dk
	Aase Lundbye Gustav Esmanns Allé 6 2860 Søborg Kasserer	mobil 2532 0470 aaselundbye@gmail.com
	Lis Nielsen Rosenlundsvej 8 3650 Ølstykke Redaktør	mobil 23444179 lis.hazel.nielsen@skolekom.dk
	Anita Vizina Nielsen Lyngborghave 32 2.TV 3460 Birkerød Næstformand	dk. tlf. 4031 4959 jvizinanielsen@newmail.dk lettisk tlf. 371 29326966 anitaviz@inbox.lv
	Anda Dyrland-Parbst Horserød byvej 3 3000 Helsingør Webmaster	tlf. 2016 0963 anda.parbst@gmail.com
	Peter Fjerring Frederik VI's Allé 6, 1th 2000 Frederiksberg Bestyrelsesmedlem	mobil 2025 1783 peterfjerring@hotmail.com
	Holger Pyndt Suppleant	holger.pyndt@gmail.com
	Anne Mette Johannsen suppleant	amj2002@ofir.dk

Foreningen....

Foreningen Danmark-Letlands medlemsblad udsendes til alle medlemmer.

Indlæg og udklip er meget velkomne og sendes til redaktør Lis Nielsen (lis.hazel.nielsen@skolekom.dk). Vi kan ikke love at bringe alle indlæg, ligesom vi forbeholder os ret til at redigere i det indsendte. Vi ser gerne at artikler på engelsk eller lettisk er oversat når vi modtager dem.

Foreningen Danmark-Letland er stiftet i august 1992 i København af en kreds af private personer med interesse for Letland.

Formålet med foreningen er:

På alle måder at styrke og udvikle venskab mellem det lettiske og danske folk, samt oplyse om Letland.

Som medlem af foreningen kan optages enkeltpersoner, husstande, foreninger, virksomheder, kommuner, menigheder, organisationer mv. med interesse for dansk-lettiske relationer.

Foreningen er landsdækkende. De fleste arrangementer finder sted i Københavnsområdet, men der opfordres til lokalt arbejde også andre steder i landet. Hos Fremad Rejser, Vesterbrogade 37, 1620 København V tlf.: 33 22 04 04, får medlemmer af Foreningen Danmark-Letland rabat på rejser til Letland. Indmeldelse i Foreningen Danmark-Letland sker ved henvendelse/indbetaling til kasserer Aase Lundbye.

Foreningens girokonto er: 07 736 54.

Bankoverførsel via netbank sker til:

Danske Bank, reg. 1551, konto 000 0773 654

Årskontingent:

Enkeltpersoner	250 kr.
Husstande	350 kr.
Unge under 26 og pensionister	175 kr.
Organisationer m.m.	550 kr.

Nyttige adresser

Letlands Ambassade i Danmark,

Rosbæksvej 17, 2100 København Ø

Tlf. 3927 6000

embassy.denmark@mfa.gov.lv

www.am.gov.lv/copenhagen

Ambassadør: Kaspars Ozoliņš

Ambassadørens sekretær Kristine Tolokonnikova

Tredje sekretær: Linda Kucina

House Manager: Kaspars Judzis

*Husk at betale kon-
tingent! Med mindre
du gjorde det i dec.*

Den Danske Ambassade i Letland,

Pils iela 11, Lv-1863 Riga, Latvia

Tlf. +371 6722 6210

rixamb@um.dk, www.ambriga.um.dk/da

Ambassadør: Hans Brask

hanbra@um.dk

Konsul/Attaché:

+371 6722 6210 ext. 16 /mob. +371 2612 1002

Det Danske Kulturinstitut i Riga,

Mūkusalas iela 3, Riga, LV-1423, Letland

Tlf. +371 728 99 94

Tlf. +371 728 82 21

mailto: dki@dki.lv

Leder: Simon Drewsen Holmberg.

Det Danske Kulturinstitut i København

Vartov, Farvergade 27 L, 2. sal, 1463 Kbh K

Leder Michael Mørch.

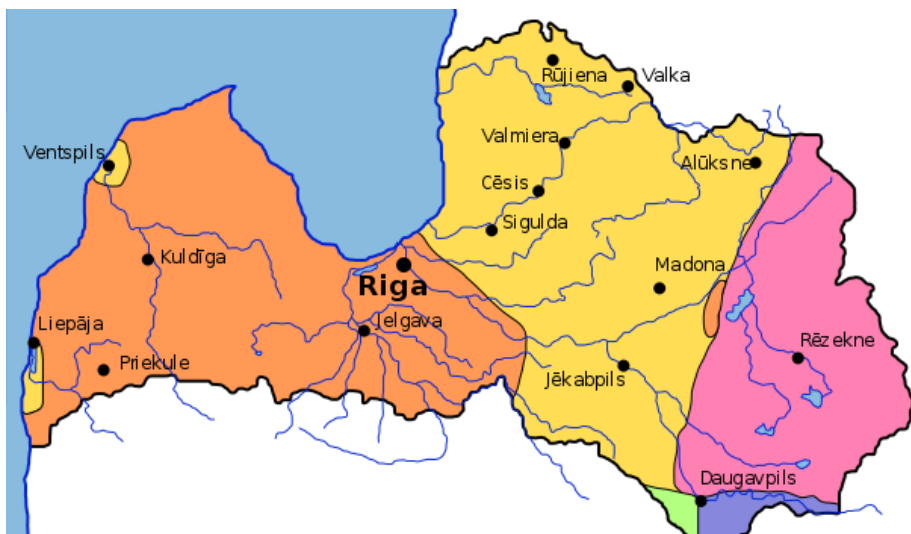
Foreningens hjemmeside: www.danmark-letland.dk

Webmaster: Anda Dyrlund-Parbst

Kode til at se seneste numre af bladet: vairalat

KALENDER for 2018

- 12.marts 2018 19:00 Østersø-NGO-Netværks årsmøde i Filips kirken.
- 21.marts 13.30-16 Celebrating 100 Years Independence of Estonia, Latvia & Lithuania
Se side 23
Eigtveds Pakhus, Asiatisk Plads 2, Sal III
17. april 2018 Generalforsamling i Kilden i Brøndbyøster kl. 19.00 Nygårds plads 31. Se side 16.
30. juni-5. juli 2018 Kursus i lettisk på Rite Højskole.
Se nærmere side 21

11. November 1919: Den lettiske hær har erobret det meste af Vidzeme og angriber den den vestrussiske frivillig hær (Bermondthæren) , som tvinges til retræte,

Museet i Talsi, fotograferet i ballonfærd af Jørgen Lauterbach.

Husk at betale kontingent for 2018.